Lieta Nr.C29843813;
CA-0330/25; 2016.g.

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2016.gada 20.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Volberga,
tiesneši G.Ozoliņa un M.Sviķis,
ar tiesas sēdes sekretāri L.Krumholci,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34,
civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. D/ par dzīvojamā mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu maksājumu parāda un likumisko procentu piedziņu sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 13.aprīļa spriedumu un

k o n s t a t ē j a:

Prasītājs – SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" – 2013.gada 09.decembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā cēlis prasību pret /pers. D/ par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu maksājumu parāda un likumisko procentu piedziņu, lūdzot tiesu piedzīt no atbildētāja prasītāja labā: 1) pamatparādu par laika periodu no 2007.gada 1.jūnija līdz 2013.gada 1.novembrim Ls 2008,12; 2) likumiskos procentus par periodu no 2011.gada 3.septembra līdz 2013.gada 1.novembrim Ls 131,59; 3) atzīt prasītājam tiesības saņemt likumiskos procentus (6% gadā) par laiku līdz sprieduma izpildei; 4) visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus, tajā skaitā valsts nodevu Ls 250,59 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs, kā SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" saistību un tiesību pārņēmēja, pārvaldīšanā, saskaņā ar 2003.gada 29.decembra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr./numurs/un 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr./numurs/un tā pielikumu Nr.1, atrodas dzīvojamā māja /adrese/.

2000.gada 2.janvārī Rīgas pilsētas zemesgrāmatā nostiprināta /pers. D/ īpašuma tiesība uz dzīvokļa īpašumu /adrese/, ar kadastra numuru /numurs A/.

Laikā no 2007.gada 1.jūnija līdz 2013.gada 1.novembrim atbildētājam ir izveidojies parāds par dzīvojamās mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un pakalpojumiem Ls 2008,12 apmērā. Tā kā līgumiskās attiecības starp pusēm nepastāv, prasītājs, atsaucoties uz Civillikuma 1756.panta, 1759.panta pirmās daļas 1.punkta un 1765.panta nosacījumiem, ir aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus Ls 131,59 LVL apmērā par laiku no 2011.gada 3.septembra līdz 2013.gada 1.novembrim. 2013.gada 11.septembrī atbildētājam tika nosūtīts brīdinājums par parādu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1756., 1759., 1765.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, likuma „Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantu.

2015.gada 12.martā prasītājs iesniedzis tiesā pieteikumu par prasības pieaugumu (l.l. 94).

Pieteikumā norādīts, ka laika posmā no prasības iesniegšanas atbildētāja parāds par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksu un sniegtajiem pakalpojumiem ir palielinājies, kā arī attiecīgi pieauguši likumiskie procenti. Parāds uz 2015.gada 1.martu sastāda EUR 3599,42 un likumiskie procenti – EUR 290,90, kopā EUR 3890,00. Lūdz tiesu: 1) minēto parādu un likumiskos procentus piedzīt no atbildētāja prasītāja labā; 2) atzīt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6 % gadā; 3) piedzīt no atbildētāja prasītāja labā visus tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu Ls 250,59 (EUR 356,56) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30 (EUR 4,70).

Atbildētājs/pers. D/ par celto prasību tiesā iesniedzis rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka prasību neatzīst (l.l. 51).

Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētājs katru mēnesi veic maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem. Dzīvojamā mājā nav veikts kapitālais remonts, kosmētiskais remonts ir veikts 2004.gadā. Atbildētājs ir rakstveidā vērsies pie prasītāja sakarā ar nekvalitatīvu remonta veikšanu, bet nav saņēmis izsmeļošu atbildi. Mājas pagrabā atrodas blusas un bieži sakrājas ūdens. Nav veikts piebraucamā ceļa un ietves asfaltbetona seguma remonts. No 2005.gada janvāra rēķinos ir iekļauta zemes nomas maksa. Atbildētājs uzrakstīja iesniegumu ar lūgumu noslēgt līgumu par zemes nomas maksājumu kārtību, bet saņēma atteikumu. Nav veikts pārrēķins par ūdens starpību, pārkāpjot Ministru Kabineta 2006.gada 12.decembra noteikumus Nr.999. Atbildētājs uzskata, ka viņam nav parāda par pakalpojumiem.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 13.aprīļa spriedumu prasība apmierināta un tiesa nosprieda: 1) piedzīt no /pers. D/ par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" galveno parādu EUR 3599,42, likumiskos 6 procentus EUR 290,90 par laiku no 2011.gada 3.septembra līdz 2015.gada 1.martam un tiesas izdevumus EUR 361,26, kopā EUR 4251,58; 2) atzīt, ka prasītājam ir tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātās galvenā parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai); 3) piedzīt no /pers. D/ valsts ienākumos valsts nodevu EUR 33,79 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 14,13.

Spriedumā norādīts, ka Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/ar kadastra numuru /numurs A//pers. D/ 2000.gada 2.janvārī nostiprināta īpašuma tiesība uz dzīvokļa īpašumu /adrese/ un kopīpašuma 6254/406150 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas, pamatojoties uz

1999.gada 6.oktobra pirkuma līgumu.

Saskaņā ar Uzņēmumu reģistra izziņu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" 2010.gada 29.decembrī reģistrēta Uzņēmumu reģistrā; veicot reorganizāciju, ir izveidota komercsabiedrība „Rīgas namu pārvaldnieks" (Komerclikuma 354.pants), kas ir Rīgas pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ saistību un tiesību pārņēmēja (Komerclikuma 351.pants).

Saskaņā ar 2003.gada 29.decembra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr./numurs/un 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr./numurs/un tā 1.pielikumu sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks" kā Rīgas pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Kurzemes namu apsaimniekotājs" tiesību un saistību pārņēmējs pārvalda dzīvojamo māju /adrese/.

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītās un astotās daļas, 51.panta, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) 12.panta pirmās daļas, 8.panta, 27.^{2} panta, Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10.panta 1., 2., 3., 4., 5., 8.punktu, un 13.panta nosacījumiem.

Spriedumā norādīts, ka prasītājs pārvalda dzīvojamo māju /adrese/ un sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, zemes gabala uzturēšanu, norēķinās ar pakalpojumu sniedzējiem.

Pirmās instances tiesa cita starpā atsaukusies uz Civillikuma 1071.panta nosacījumiem un atzinusi, ka atbildētājam kā dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasītāja iesniegtais rēķins apliecina to, ka par laiku no 2007.gada 1.jūnija līdz 2015.gada 1.martam atbildētāja parāds par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un pakalpojumiem ir EUR 3599,42.

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem un Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1014 (Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu) 1., 10., 12., 14.punktu nosacījumiem, un atzinusi, ka lietā ir iesniegti pierādījumi par to, ka prasītāja rēķinos norādītie pārvaldīšanas un apsaimniekošanas izdevumi aprēķināti atbilstoši obligāti veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānotās ieņēmumu un izdevumu tāmju kopsavilkumam, tas ir, apsaimniekošanas maksa dzīvojamām telpām, siltum sistēmas tehniskā apkope un plānotie remontdarbu izdevumi.

Pirmās instances tiesa tika atzinusi, ka lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka dzīvokļu īpašnieku kopsapulce būtu noraidījusi pārvaldnieka piedāvāto dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu, kā to paredz MK noteikumu Nr.1014 16.punkts, ka arī nav iesniegti pierādījumi, ka kopsapulcē būtu lemts jautājums par citas apsaimniekošanas maksas noteikšanu vai par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesību pārņemšanu.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa tika atzinusi, ka atbildētājam ir pienākums maksāt pārvaldīšanas maksu prasītāja noteiktajā apmērā un rēķinos norādītajos termiņos un atbildētāja iebildumi par to, ka mājas pagrabā atrodas blusas un bieži sakrājas ūdens, uz dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala atrodas DzĪB /Nosaukums A/ piederoši atkritumu konteineri un dzīvojamās mājas pagalmā netiek veikta trotuāru un piebraucamo ceļu asfaltbetona segumu atjaunošana, neatbrīvo atbildētāju no normatīvajos aktos noteikto pienākumu izpildīšanas.

Spriedumā norādīts, ka maksa par pakalpojumiem tiek noteikta, pamatojoties uz Ministru Kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" (MK noteikumi Nr.1013).

Pašvaldības uzņēmuma „Kurzemes nami" 2000.gada atbildē /pers. D/ norādīts, ka, veicot aukstā ūdens apakšējās sadales cauruļvada nomaiņu /adrese/, notika ūdens noplūde pagrabā, sakarā ar ko dots rīkojums ūdens novadīšanai kanalizācijas sistēmā. Rīgas Kurzemes rajona izpilddirekcijas 2003.gada 23.decembra atbildē /pers. D/ norādīts, ka ielu asfaltbetona seguma atjaunošanas darbu veikšana /adrese/ tiks iekļauta iekšējo kvartālu ielu atjaunošanas programmā un iesniegta apstiprināšanai Rīgas domes Satiksmes departamentā. 2005.gada 6.maija atbildē norādīts, ka izpilddirekcija ir ieteikusi SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" veikt pārrēķinu par zemes nomu dzīvojamai mājai /adrese/. Rīgas Pārdaugavas izpilddirekcijas 2013.gada 5.augusta atbildē /pers. D/ norādīts, ka pēc Rīgas domes noteikumu izstrādes pabeigšanas un pieņemšanas Izpilddirekcija varēs izskatīt jautājumu par finanšu līdzekļu pieprasīšanu dzīvojamā nama /adrese/ piebraucamā ceļa seguma remontdarbiem. SIA /Nosaukums C/ 2007.gada 9.jūlija atbildē /pers. D/ norādīts, ka /pers. D/ dzīvokļa īpašums atrodas dzīvojamā mājā uz zemes gabala, kas iznomāts Rīgas pašvaldībai; līdz dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai dzīvokļu īpašnieku pilnvarotai personai pašvaldības pienākums ir apsaimniekot dzīvojamo māju, kas nav iespējams bez zemes izmantošanas; SIA /Nosaukums C/ nepiekrīt zemes nomas līguma noslēgšanai ar /pers. D/.

Prasītāja 2013.gada 7.februāra atbildē /pers. D/ norādīts, ka 2000.gada 15.decembrī tika nodots ekspluatācijā dzīvojamās mājas /adrese/ individuālais siltuma mezgls, par ko no 2001.gada līdz 2009.gadam tika iekasēta maksa no iedzīvotājiem; norādīts, ka ūdens uzkrāšanās pagrabtelpā ir saistīta ar lietus ūdens noplūdi, ūdens atsūknēts 2013.gada 3. un 4.janvārī.

2011.gada 6.jūlijā prasītājs ir sniedzis atbildi /pers. D/ par to, ka ir noslēgts līgums par karstā ūdens apakšējās sadales cauruļvadu nomaiņu un remontdarbi tika uzsākti 2011.gada 13.jūnijā. 2014.gada 10.jūnijā prasītājs ir sniedzis atbildi /pers. D/ par to, ka ir noslēgts pakalpojumu līgums par deratizācijas, dezinsekcijas un dezinfekcijas veikšanu, ir veikta logu rāmju utilizēšana. 2014.gada 16.jūlijā prasītājs ir sniedzis atbildi /pers. D/ par pagrabtelpu logu aizvēršanu, pagrabtelpu tīrīšanu, remontdarbiem kāpņu telpā, norādot, ka papildinformāciju par veicamajiem un plānotajiem remontdarbiem iespējams saņemt iecirknī /Nosaukums/ namu apsaimniekošanas nodaļā.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka atbildētājs nav apstrīdējis prasītāja rakstveida atbildēs norādītos faktus par to, ka nodots ekspluatācijā dzīvojamās mājas /adrese/ individuālais siltuma mezgls, veikta karstā ūdens apakšējās sadales cauruļvadu nomaiņa un citi remontdarbi. Atbildētāja iesniegtā sarakste ar pašvaldības institūciju, zemes īpašnieku pārstāvi un dzīvojamās mājas pārvaldnieku nepierāda to, ka prasītāja veiktais parāda aprēķins ir nepareizs, jo atbildētājs nav iebildis pret aprēķinu, bet ir izteicis vispārīgus iebildumus par to, ka veic rēķinu samaksu tikai par tiem pakalpojumiem, ko viņš ir faktiski saņēmis.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētājs saņem tos pakalpojumus, par ko prasītājs izsniedz ikmēneša rēķinus, ko atbildētājs apmaksā tikai daļēji. Atbildētājs ir norādījis, ka zemes nomas maksa netiek pārskaitīta Izpilddirekcijai, bet nav iebildis pret zemes nomas maksājumu aprēķinu. MK noteikumu Nr.1013 19.punktā noteikts, ka ūdens patēriņa starpības gadījumā tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins un dzīvokļa īpašnieks sedz ūdens patēriņa starpību atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam. Atbilstoši MK noteikumu Nr.1013 14.punktam ūdens patēriņu uzskaita, izmantojot skaitītājus, savukārt 17.punktā noteikta kārtība, kādā veic aprēķinu par pakalpojumiem, kuri nav mērāmi vai kuru patēriņa noteikšanai nav uzstādīti skaitītāji. Lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka prasītājs neievēro normatīvajos aktos noteikto kārtību.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkta, 1759.panta 1.punkta, un 1765.panta pirmās daļas nosacījumiem, atzinusi, ka tā kā atbildētājs nepildīja likumā noteikto saistību maksāt prasītājam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un pakalpojumiem, tad prasītājs ir pamatoti aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2011.gada 3.septembra līdz 2015.gada 1.martam EUR 290,90 apmērā.

Pirmās instances tiesa, atsaukusies uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas nosacījumiem, atzinusi, ka tā kā celtā prasība ir pierādīta, bet atbildētājs nav pierādījis savu iebildumu pamatotību, tad no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams parāds par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un pakalpojumiem EUR 3599,42 un likumiskie nokavējuma procenti par laika periodu no 2011.gada 3.septembra līdz 2015.gada 1.martam EUR 290,90.

Ņemot vērā Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumus, tiesa atzinusi prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātā galvenā parāda summas.

Ņemot vērā Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas nosacījumus, pirmās instances tiesa atzinusi, ka no atbildētāja prasītāja labā piedzenama prasītāja samaksātā valsts nodeva EUR 356,56 (Ls 250,59) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 (Ls 3,30).

Bez tam pirmās instances tiesa atzinusi, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkta un 42.panta pirmās daļas nosacījumiem no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 14,13. Tāpat pirmās instances tiesa atzinusi, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 36.panta otrās daļas un 42.panta pirmās daļas nosacījumiem no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva par pieauguma pievienošanu prasības summai EUR 33,79 apmērā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza atbildētājs /pers. D/, pārsūdzot pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apmērā (l.l. 133).

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, tā kā no ekspluatācijas uzsākšanas gada – 1976.gada sākumā – mājā nav veikts kapitālremonts, un vairāk nekā 11 gadu laikā nav veikts kosmētiskais remonts. Māja nav sagatavota nodošanai-pieņemšanai, bet katra institūcija atsaucas un likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītās daļas noteikumiem. Ar RD dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 1999.gada 03.augusta lēmumu Nr.1778 māja tika nodota privatizācijai, nesagatavojot nodošanai-pieņemšanai.

Norādīts, ka prasītājs pamatoti atsaucies uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta trešo daļu, kas paredz dzīvokļa īpašnieka pienākumu norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, bet ne par pretlikumiski, nepamatoti un prettiesiski uzrādītiem personiskajos rēķinos nesaņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka no 1975.gada līdz šim brīdim mājai piesaistītajā zemes gabalā atrodas DzĪKS /Nosaukums A/ atkritumu konteineri. No 2005.gada 1.janvāra mājas iedzīvotājiem tiek aprēķināts zemes nodoklis, bet ne SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs", ne SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" līdz šim brīdim nav noslēgusi ar DzĪKS /Nosaukums A/ zemes nomas līgumu. No apelācijas sūdzības izriet, ka atbildētājs šajā sakarā ir rakstījis sūdzības un iesniegumus, taču DzĪKS /Nosaukums A/ joprojām turpina lietot teritoriju /adrese/, nemaksājot zemes nomas nodokli, bet par uzrādīto zemes gabalu mājas iedzīvotājiem pārrēķins nav veikts.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", nesniedzot pēc būtības atbildes uz vairākiem atbildētāja iesniegumiem, ir pārkāpusi Iesniegumu likuma prasības.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā norādīts, ka nav saprotams, uz kāda pamata mājas iedzīvotājiem jāmaksā zemes nomas nodoklis, ja SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" pats nav norēķinājies ne ar zemes īpašniekiem, ne ar Rīgas Pārdaugavas izpilddirekciju.

No apelācijas sūdzības izriet, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" iekasē zemes nomas maksu, nepārskaitot to Rīgas Pārdaugavas izpilddirekcijai, tajā paša laikā piebraucamo ceļu un ietves asfaltbetona seguma atjaunošana /adrese/ netiek veikta.

Apelators norādījis, ka viņa ģimene nesaņem attiecīgus pakalpojumus, tāpēc atbildētājs neveic maksājumus par zemes nomas nodokli, kurš iekļauts rēķinos no 2005.gada janvāra līdz 2011.gada 31.decembrim.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka 2014.gada 1.oktobrī stājās spēkā grozījumi likumā „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju". Minētā likuma 54.panta pirmā daļa nosaka, ka zemes gabala īpašniekiem ir pienākums noslēgt zemes nomas līgumu ar privatizētā objekta īpašnieku. Taču neskatoties uz to, no 2014.gada 1.oktobra līdz šim brīdim SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" turpina no iedzīvotājiem iekasēt zemes nomas maksu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka 2000.gada 15.decembrī tika nodots ekspluatācijā individuālais siltummezgls /adrese/, par kuru no 2000.gada septembra līdz 2009.gada jūnijam tika iekasēta maksa no iedzīvotājiem. Neatbilst patiesībai prasītāja norādītais, ka maksa par minēto siltummezglu tika iekasēta no 2001.gada februāra līdz 2009.gada jūnijam. Bez tam atbildētājs norādījis, ka maksa par siltummezgla ierīkošanu aprēķināta nepareizi, jo no 2000.gada septembra līdz 2001.gada oktobrim par atbildētāja dzīvokli Nr.1 ieskaitīta maksa par lodžiju 1,4 kv.metri platībā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka starp pusēm nav noslēgts līgums un zemes nomas nodoklis nav komunālais maksājums, taču no 2005.gada janvāra prasītājs turpina aprēķināt soda naudas. Uzskata, ka izdevumi par siltumapgādes sistēmas apkopi un par ūdens un kanalizācijas sistēmas apkopi ir apsaimniekošanas izdevumu sastāvdaļas un nav uzskatāmi par komunālajiem pakalpojumiem, taču par šiem maksājumiem tiek aprēķināti PNV 18%.

Apelators uzskata, ka gadījumā, kad mājas pārvaldīšanu uzticēts veikt mājas apsaimniekotājam, viņš ir atbildīgs dzīvojamās mājas īpašniekam par dotā pārvaldīšanas uzdevuma izpildi saskaņā ar Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likumu, Civillikumu un noslēgtā pārvaldīšanas līguma noteikumiem. Atbildētāja ieskatā tas nozīmē, ka dzīvokļu īpašnieki ir tiesīgi prasīt mājas apsaimniekotājam segt zaudējumus (pierakstījumus par nesniegtiem komunālpakalpojumiem), kas ir radušies apsaimniekojot prettiesīgas bezdarbības rezultātā. Ņemot vērā minēto, lūdz prasītāju veikt pārrēķinu atbildētāja rēķinos par nesniegtajiem pakalpojumiem.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1., 127., 425.-434.pantu, Civillikuma 1656.pantu, lūdz tiesu atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 13.aprīļa spriedumu un ar savu lēmumu izlemt jautājumu pēc būtības.

Par atbildētāja apelācijas sūdzību rakstveida paskaidrojumus tiesā iesniedza prasītājs – SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (l.l. 148), norādot, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet spriedums atstājams spēkā.

Prasītājs, atsaucoties uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas nosacījumiem, norādījis, ka atbildētāja apelācijas sūdzībā norādītie argumenti Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā nav pierādīti, līdz ar ko apelācijas sūdzība kā nepamatota un nepierādīta ir noraidāma.

Attiecībā uz nelabotajiem pagalmiem prasītājs ir norādījis, ka prasītājs veiks pagalmu remontu, ja mājas dzīvokļu īpašnieki iesniegs kopsapulces protokolu ar lēmumu par ceļu remontu ar 50% +1 parakstiem par samaksu no mājas līdzekļiem. Šāda normatīvajos aktos noteiktā procedūra nepieciešama tāpēc, ka mājas zeme un ceļi ir privātīpašums. Norāda, ka šie mājas izdevumi par pagalmu remontu tiks iekļauti nākamā gada tāmē, bet līdz šim brīdim iniciatīvas par minēto darbu veikšanu no mājas dzīvokļu īpašnieku puses nav bijis.

Attiecībā uz atbildētāja iebildumiem par aprēķinātajām maksām par individuālā siltummezgla ierīkošanu un atbildētāja norādi uz 2009.gadu, prasītājs paskaidro, ka siltummezgls tika nodots ekspluatācijā 2000.gada 2.martā. Tā kopējās izmaksas bija Ls 10629,38 (ar PVN un kredīta procentiem). Maksājums par minētā siltummezgla ierīkošanu uz 1 kv.metru bija Ls 0,025 ik mēnesi ar kredīta izmaksas termiņu 111 mēneši. Ņemot vērā minēto, prasītājs norādījis, ka nav saprotami atbildētāja iebildumi, jo siltummezgls tika ierīkots jau 2000.gadā, bet parāda periods ir no 2007.gada 1.jūnija līdz 2015.gada 1.martam. Bez tam par minētajiem darbiem nav saņemti nekādi mājas dzīvokļu īpašnieku iebildumi un pretenzijas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Uzskata, ka līdz ar to darbi veikti saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

Uzskata, ka prasītājs savu prasību ir pierādījis, iesniedzot atbilstošus aprēķinus par parāda periodu, kā arī ir paskaidrojis tiesai, kādā veidā sastādīti rēķini. Lietā ir pieejamas tāmes, kas ir sastādītas saskaņā ar MK noteikumiem Nr.135 „Kārtība, kādā nosakāma maksa par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu" (spēkā līdz 2008.gada 27.martam), MK noteikumiem Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu", MK noteikumiem Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Ņemot vērā minēto, uzskata, ka prasītājs vienmēr ir ievērojis mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulcēs nolemto, ja mājas dzīvokļu īpašnieki vēlas

mainīt prasītāja sastādīto ikgadējo tāmi, tad prasītājs vienmēr ir paskaidrojis, kādā veidā tas ir iespējams.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, 423.panta pirmo daļu, 426.pantu, lūdz tiesu atstāt spēkā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas 2015.gada 13.aprīļa spriedumu un noraidīt /pers. D/ apelācijas sūdzību par minēto spriedumu.

Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājs /pers. D/ savu apelācijas sūdzību uzturēja, bet prasību neatzina. Apstiprināja paskaidrojumos par prasību, apelācijas sūdzībā un iebildumos uz prasītāja paskaidrojumiem par apelācijas sūdzību minētos argumentus. Papildus paskaidroja, ka uz mājai piesaistītā zemes gabala atrodas atkritumu konteineri, kurus lieto /Nosaukums A/. Uzskata, ka prasītājam jāveic pārrēķins par zemes gabalu, kuru lieto kooperatīvs /Nosaukums A/. Uzskata, ka prasītājam bija jāveic pārrēķins par periodu no 2000.gada septembra līdz 2002. gada oktobrim. Tā nav atbildētāja vaina, ka prasītājam nav izdruku par 2000.gadu. 2007.gada jūnijā tika atsūtīts paziņojums, ka saskaņā ar 2006.gada 12.decembra noteikumiem Nr.999 mājas iedzīvotājiem un dzīvokļu īpašniekiem no 2007.gada 1.jūlija būs jāmaksā starpība par ūdeni, taču šie noteikumi neattiecas uz dzīvokļu īpašniekiem. Uzskata, ka prasītājam ir jāveic pārrēķins un arī soda nauda jāņem nost, jo atbildētājs visu apmaksā savlaicīgi un godīgi, bet par nesaņemtajiem pakalpojumiem nav jāmaksā.

Prasītāja – SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" – pārstāve uz pilnvaras pamata /pers. H/ prasību uzturēja pilnā apmērā, bet apelācijas sūdzību atzina par nepamatotu. Apstiprināja prasībā un paskaidrojumos par apelācijas sūdzību minētos argumentus. Papildus paskaidroja, ka lietā nav pierādījumu par to, kur atrodas atkritumu konteineri. Saskaņā ar prasītāja rīcībā esošo informāciju tie atrodas uz zemes /adrese/. No lietas materiāliem ir redzams, ka atbildētājam ir izskaidrots par siltuma mezglu, atkritumiem un arī par ceļa remontu. Savukārt zemes nomas maksa rēķinos tika iekļauta tikai līdz 2011.gada beigām.

Motīvu daļa

Civillietu tiesu kolēģija, uzklausījusi pušu paskaidrojumus tiesas sēdē un izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībās.

Savukārt Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā ir noteikts, ka sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 13.aprīļa spriedums ir pareizs un lietas faktiskajiem apstākļiem atbilstošs, līdz ar ko Civillietu tiesu kolēģija pievienojas šī sprieduma motivācijai un neatkārto minētos argumentus.

Civillietu tiesu kolēģija, izvērtējusi atbildētāja apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, atzīst, ka atbildētāja apelācijas sūdzība pamatā satur tos pašus argumentus, kas norādīti rakstveida paskaidrojumos par celto prasību un kurus atbildētājs tika izteicis pirmās instances tiesas sēdē.

Savukārt no pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka pirmās instances tiesa, atsaucoties uz likuma normām, ir vērtējusi visus atbildētāja iebildumus pret celto prasību.

Atbildētājs savā apelācijas sūdzībā nav norādījis nevienu argumentu, kāpēc un kuri pirmās instances tiesas secinājumi uzskatāmi par nepamatotiem.

Pie šādiem apstākļiem tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas instances tiesai nav pamata pārvērtēt pirmās instances tiesas sprieduma pamatotību.

Kā tas izriet no atbildētāja apelācijas sūdzības, atbildētājs apstrīd rēķinos iekļautos maksājumus par zemes nomu.

Tiesu kolēģija, novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka lietā nav strīda par to, ka zemes nomas maksa prasītāja piestādītajos rēķinos bija iekļauta laika periodā no 2005.gada janvāra līdz 2011.gada 31.decembrim.

Tāpat tiesu kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda par to, ka zemes gabals, uz kura atrodas dzīvojamā māja Rīgā, /adrese/, pieder SIA /Nosaukums /, kas šo zemes gabalu ir iznomājusi Pārdaugavas izpilddirekcijai.

Kā tas izriet no SIA /nosaukums/ 2005.gada 2.marta vēstules Nr.767, adresētas atbildētājam (l.l. 65), uz SIA /Nosaukums / piederošā zemes gabala bez mājas/adrese/, atrodas arī citas dzīvojamās mājas, kuras tajā laika periodā apsaimniekoja /nosaukums/No minētās vēstules izriet, ka nomas maksa katrai daudzdzīvokļu mājai tiek aprēķināta, vadoties no zemes nomas līguma, kas noslēgts ar SIA /Nosaukums /, līgumā paredzēto summu proporcionāli attiecinot uz visu uz šīs zemes esošo māju kopējo apmaksājamo platību.

Daudzdzīvokļu dzīvojamai mājai piesaistītais zemes gabals nepieciešams mājas funkcionēšanas nodrošināšanai. Līdz ar to dzīvokļu īpašnieka pienākums maksāt maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes, izriet no likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta noteikumiem un Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10.panta noteikumiem.

Apstāklis, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" no dzīvokļu īpašniekiem saņemto nomas maksu, iespējams, nav tālāk pārskaitījis nomniekam, neatbrīvo atbildētāju kā dzīvokļa īpašnieku veikt maksājumus par zemes nomu. Tajā pat laikā, kā to pamatoti atzinusi pirmās instances tiesa, atbildētājs nav apstrīdējis prasītāja rēķinos norādītās zemes nomas maksas aprēķina pamatotību.

No atbildētāja apelācijas sūdzības izriet, ka uz dzīvojamai mājai /adrese/, atrodas arī DzĪKS /Nosaukums A/ piederošie atkritumu konteineri, taču prasītājs izvairās slēgt nomas līgumu ar DzĪKS /Nosaukums A/.

Tiesu kolēģijas uzskata, ka atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka DzĪKS /Nosaukums A/ piederošie atkritumu konteineri atrodas tieši uz zemes gabala, kas funkcionāli ir piesaistīts dzīvojamai mājai Rīgā, Kurzemes /adrese/. Bez tam, kā izriet no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" Iecirkņa /Nosaukums/ 2013.gada 27.augusta vēstules Nr. 13-3/26016, adresētas atbildētājam (l.l. 139), sadzīves atkritumu konteineru novietne dzīvojamām mājām /adreses/ ir kopīga.

Tiesu kolēģija par nepamatotu atzīst apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, ka prasītājs, pretēji likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta pirmās daļas noteikumiem, arī pēc 2014.gada 1.oktobra turpina iekasēt zemes nomas maksu.

Kā izriet no prasības pieteikuma un lietas materiāliem, prasītājs atbildētāja parādu aprēķinājis par laika periodu no 2007.gada 1.jūnija līdz 2015.gada 1.martam, vadoties no atbildētājam izrakstītajiem rēķiniem. No lietas materiāliem neizriet, ka rēķinos par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un pakalpojumiem prasītājs pēc 2012.gada janvāra būtu iekļāvis maksājumus par zemes nomu.

Atbildētājs savā apelācijas sūdzībā norādījis, ka par laika periodu no 2000.gada septembra līdz 2001.gada oktobrim atbildētājam nepamatoti aprēķināts maksājums par individuālā siltummezgla ierīkošanu.

Kā jau tiesa to tika norādījusi, prasītājs atbildētāja parādu aprēķinājis par laika periodu no 2007.gada 1.jūnija līdz 2015.gada 1.martam, līdz ar ko tiesai nav pamata vērtēt atbildētājam piestādīto maksājumu pamatotību par periodu no 2000.-2001.gadam.

Atbildētājs savā apelācijas sūdzībā vairākkārt norādījis uz to, ka uz viņa iesniegumiem un sūdzībām, kas tika adresētas SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", tika sniegtas nepilnīgas atbildes vai netika sniegtas vispār, tādejādi pārkāpjot Iesnieguma likuma nosacījumus.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka tiesai nav pamata vērtēt šo argumentu, jo tas nav celtās prasības priekšmets.

Tāpat par nepamatotu tiesu kolēģija atzīst apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, ka siltumsistēmas un ūdens un kanalizācijas sistēmas apkope nav komunālie pakalpojumi, līdz ar ko par šo sistēmu apkopi nav pamata aprēķināt pievienotās vērtības nodokli.

No Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas nosacījumiem izriet, ka dzīvojamās mājas pārvaldnieka obligāti veicamo darbību skaitā cita starpā ietilpst siltumenerģijas arī dabasgāzes, iegāde; ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu nodrošināšana. Tiesas ieskatā nav iespējama minēto pakalpojumu nodrošināšana, neveicot attiecīgo sistēmu apkopi. Līdz ar to gan siltumsistēmas gan ūdens un kanalizācijas sistēmas apkope viennozīmīgi uzskatāmi par komunālajiem pakalpojumiem, līdz ar ko par tiem aprēķināms pievienotās vērtības nodoklis.

Nav strīda par to, ka starp pusēm nav noslēgts apsaimniekošanas līgums. Atbildētājs savā apelācijas sūdzībā norādījis, ka tā kā starp pusēm līgums nav noslēgts, prasītājam nebija pamata aprēķināt soda naudu.

Kā tas izriet no prasības pieteikuma, prasītājs nav aprēķinājis līgumsodu, bet likumiskos nokavējuma procentus, ko atļauj Civillikuma 1756.panta, 1759.panta pirmās daļas 1.punkta un 1765.panta pirmās daļas nosacījumi.

No atbildētāja apelācijas sūdzības izriet, ka atbildētājs lūdzis uzlikt prasītājam par pienākumu veikt pārrēķinu par apelācijas sūdzībā norādītajiem maksājumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192.panta nosacījumiem tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Atbildētājs konkrētās civillietas ietvaros nav cēlis pretprasību, kurā būtu lūgts uzlikt prasītājam par pienākumu veikt pārrēķinu par atbildētājam izstādītajos rēķinos iekļautajām summām, līdz ar ko tiesai nav pamata apspriest šādu prasījumu.

Atbildētājs/pers. D/, sniedzot paskaidrojumus apelācijas instances tiesā, tika paskaidrojis, ka Ministru Kabineta 2006.gada 12.decembra noteikumi Nr. 999 neattiecas uz dzīvokļu īpašniekiem. Tajā pat laikā no atbildētāja apelācijas sūdzības redzams, ka atbildētājs savā apelācijas sūdzībā nav apstrīdējis pirmās instances tiesas secinājumus attiecībā uz ūdens patēriņa pārrēķinu. Pie šādiem apstākļiem, ņemot vērā Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas nosacījumus, tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas instances tiesai nav pamata vērtēt pirmās instances tiesas secinājumu attiecībā uz ūdens patēriņa pārrēķinu.

Ņemot vērā visu augstākminēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa objektīvi un vispusīgi ir izvērtējusi lietas apstākļus un taisījusi tiem atbilstošu spriedumu, bet apelācijas sūdzībā minētie argumenti apstiprinājumu nav guvuši.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, ceļot tiesā minēto prasību, samaksājis valsts nodevu Ls 250,59 (EUR 356,56) apmērā, kā arī samaksājis ar lietas izskatīšanu (izdevumi tiesas pavēstu un citu dokumentu piegādāšanai) saistītos izdevumus Ls 3,30 (EUR 4,70), kas kopā sastāda EUR 361,26.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Ņemot vērā minētās likuma normas nosacījumus, tiesu kolēģija atzīst, ka no atbildētāja /pers. D/ prasītāja labā piedzenami tā samaksātie tiesas izdevumi kopsummā EUR 361,26.

Civilprocesa likuma 36.panta otrajā daļā ir noteikts, ja palielina prasības summu, izņemot procentu un pieauguma pievienošanu, atbilstoši piemaksājama valsts nodeva.

No lietas materiāliem (l.l. 94), redzams, ka prasītājs palielinājis prasības summu, iesniedzot tiesā pieteikumu par pieaugumu.

Tiesu kolēģija, ņemot vērā augstākminētās likuma normas nosacījumus, atzīst, ka prasītājs, iesniedzot tiesā pieteikumu par pieaugumu, ir atbrīvots no valsts nodevas samaksas.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesu kolēģija atzīst, ka no atbildētāja /pers. D/ valsts ienākumos ir piedzenama valsts nodeva EUR 33,79 apmērā par pieauguma pievienošanu prasības summai.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, ceļot tiesā prasību, samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30 (EUR 4,70).

Tā kā kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi šajā lietā sastāda EUR 22,93, tad tiesu kolēģija, ņemot vērā Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkta un 42.panta nosacījumus, atzīst, ka iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 18,23 apmērā (EUR 22,93 – EUR 4,70 = EUR 18,23) valsts ienākumos piedzenami no atbildētāja /pers. D/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta nosacījumiem atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantiem, Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģ.Nr.40103362321, parādu par dzīvojamās mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un saņemtajiem pakalpojumiem EUR 3599,42 (trīs tūkstoši pieci simti deviņdesmit deviņi *euro* 42 *euro centi*), likumiskos procentus EUR 290,90 (divi simti deviņdesmit *euro* 90 *euro centi*) un tiesas izdevumus EUR 361,26 (trīs simti sešdesmit viens *euro* 26 *euro centi*), pavisam kopā EUR 4251,58 (četri tūkstoši divi simti piecdesmit viens *euro* 58 *euro centi*).

Atzīt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģ. Nr.40103362321 tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja /pers. D/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus (seši procenti gadā) no piedzītās, bet nesamaksātās pamatparāda summas.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu EUR 33,79 (trīsdesmit trīs *euro* 79 *euro centi*), minētā valsts nodevas samaksa veicama kontā Nr.LV55TREL1060190911200, saņēmējs: Valsts kase, NMR90000050138, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: valsts nodeva civillietā nr. C29755412/CA-0330/25.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 18,23 (astoņpadsmit *euro* 23 *euro centi*), nosakot, ka minētie izdevumi iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā nr. C298438/CA-0330/25.

Atbildētājam/pers. D/ noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, izskaidrojot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu un valsts nodevas samaksu valsts ienākumos, maksājumu apliecinoši dokumenti ir jāiesniedz Rīgas apgabaltiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 20.janvārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Volberga
Tiesneši G.Ozoliņa
M.Sviķis